

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 19 marca 1971 r.

Nr 16

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 113 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 lutego 1971 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy kruszywa budowlanego 185
- 114 — Ministra Finansów z dnia 3 marca 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie eksploatacji i zarządu nieruchomościami w Polsce, stanowiącymi własność cudzoziemców dewizowych 187
- 115 — Ministra Finansów z dnia 3 marca 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą 187
- 116 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 marca 1971 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” 188
- 117 — Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 12 lutego 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowej organizacji i zakresu działania okręgowych zarządów wodnych 192
- 118 — Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 6 marca 1971 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na XXVII Targach Krajowych — Wiosna 1971 w roku 1971 albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tych targach w roku 1971 192

WYTYCZNE

- 119 — Prezydium Komitetu Nagród Państwowych z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie trybu zgłaszania wniosków o przyznanie nagród państwowych w dziedzinie nauki, techniki oraz kultury i sztuki w 1972 r. 192

113

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 24 lutego 1971 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy kruszywa budowlanego.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 3 i § 2 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży kruszywa budowlanego w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Do czasu wydania ogólnych warunków umów dostawy kruszywa budowlanego, ogólne warunki umów, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio do umów dostawy (art. 605 Kodeksu cywilnego).

§ 3. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się odpowiednie przepisy zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów

z dnia 7 października 1966 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 276, z 1967 r. Nr 6, poz. 29, z 1969 r. Nr 36, poz. 285 i z 1970 r. Nr 29, poz. 241).

§ 4. 1. Do umów sprzedaży kruszywa budowlanego zawartych przed wejściem w życie zarządzenia stosuje się przepisy określone w § 3, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Przepisy ogólnych warunków umów sprzedaży kruszywa budowlanego ustalone niniejszym zarządzeniem stosuje się do zobowiązań wynikłych z umów sprzedaży zawartych przed wejściem w życie zarządzenia, jeśli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
A. Giersz

Załącznik do zarządzenia Ministra
Budownictwa i Przemysłu Materiałów
Budowlanych z dnia 24 lutego 1971 r.
(poz. 113).

OGÓLNE WARUNKI UMÓW SPRZEDAŻY KRUSZYWA BUDOWLANEGO W OBROcie KRAJOWYM POMIĘDZY JEDNOSTKAMI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o kruszywie, rozumie się przez to kruszywa budowlane: kruszywa mineralne naturalne, kruszywa mineralne łamane z wyjątkiem grysów do sztucznego kamienia, kruszywa sztuczne, jak keramzyt, łupek samoczynnie przepalony, glinoporyt, oraz kruszywo z żużli paleniskowych.

2. Właściwymi jednostkami zbytu do przyjmowania zamówień na kruszywo są:

- 1) przedsiębiorstwa eksploatacji kruszyw zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych, mające swe siedziby w miastach wojewódzkich — w zakresie kruszywa mineralnego naturalnego i łamanego oraz kruszywa sztucznego,
- 2) Zjednoczenie Kamieniołomów Drogowych we Wrocławiu — w zakresie kruszywa mineralnego łamanego produkowanego przez przedsiębiorstwa wymienionego Zjednoczenia dla budownictwa drogowego i kolejowego,
- 3) Przedsiębiorstwo Produkcji Kruszyw Mineralnych i Lekkich — w zakresie kruszywa z żużli paleniskowego.

§ 2. Jeżeli jednostki wymienione w § 1 ust. 2 same nie zawrą umowy z kupującym, obowiązane są wskazać inną jednostkę właściwą do zawarcia umowy. Z chwilą zawarcia umowy przez jednostkę wskazaną zwolnione są od obowiązku zawarcia umowy z kupującym.

Rozdział 2.

Tryb zawierania umów.

§ 3. 1. Zamówienia należy składać do jednostek wymienionych w § 1 ust. 2 na 45 dni przed terminem dostawy.

2. Zamówienia należy składać w 4 egzemplarzach, oddzielnie dla każdego asortymentu oraz frakcji i adresu wysyłkowego, podając:

- 1) numer i datę protokołu uzgodnienia dostaw, jeśli uzgodnienie to zostało dokonane,
- 2) w zamówieniach na dostawę kruszywa dla budownictwa drogowego i kolejowego — numer i datę rozdzielnika.

Rozdział 3.

Ustalenie ilości kruszywa.

§ 4. 1. Ilość sprzedanego kruszywa ustala się według objętości w metrach sześciennych albo według ciężaru w tonach.

2. Według ciężaru ustala się ilości:

- 1) kruszywa mineralnego łamanego,
- 2) kruszywa sztucznego z łupka samoczynnie przepalnego,
- 3) kruszywa z żużli paleniskowego.

3. Objętościowo ustala się ilości:

- 1) kruszywa mineralnego naturalnego,
- 2) kruszyw sztucznych, np. keramzytu, agloporytu i glinoporytu.

§ 5. Dla kruszyw określonych w § 4 ust. 2 sprzedawanych luzem dopuszczalna tolerancja wynosi $\pm 5\%$ wagi dostarczonej partii.

§ 6. 1. Sprawdzenie ilości dostarczonego kruszywa określonego w § 4 ust. 3, sprzedawanego w jednostkach objętościowych, następuje po naładowaniu środka transportowego po uprzednim wyrównaniu luzno nasypanego kruszywa.

2. Przy sprawdzeniu ilości otrzymanego kruszywa na środku transportowym należy uwzględnić utrzęsienie kruszywa w czasie transportu. Dopuszczalne jest zmniejszenie do 10% objętości kruszywa utrzęsionego w stosunku do luzno nasypanego.

3. Sprawdzenie ilości dostarczonego kruszywa (§ 4 ust. 3) dokonuje się w następujący sposób:

- 1) pomiar objętości kruszywa mineralnego naturalnego przeprowadza się w pryzmach o kształcie ostrosłupa ściętego o podstawie prostokątnej,
- 2) długość boków prostokąta może być dowolna, natomiast wysokość pryzmy powinna wynosić co najmniej 1 m,
- 3) wymiary pryzm powinny być obliczane jako średnia co najmniej trzech pomiarów wykonanych w różnych miejscach.

§ 7. 1. Strony mogą w umowie ustalić inny niż podany w § 6 sposób ustalania ilości kruszywa sprzedawanego w jednostkach objętościowych.

2. Jeżeli jedna ze stron dysponuje urządzeniami ważącymi i sprawdza ilość kruszywa w tonach, a druga strona w metrach sześciennych, dla przeliczenia tych jednostek miar stosuje się odpowiednie współczynniki przeliczeniowe oraz zasady przeliczenia ilości:

- 1) ciężar nasypowy w stanie luznym sprzedawanego kruszywa ustala się zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy PN-66/B-06714 p. 31.6.3. Kruszywa mineralne, kruszywa kamienne budowlane — Badania techniczne,
- 2) ciężar nasypowy 1 metra sześciennego kruszywa ustalony zgodnie z pkt 1 stanowi współczynnik przeliczenia ilościowego w metrach sześciennych na tony kruszywa i odwrotnie,
- 3) sprawdzenia ciężaru nasypowego 1 metra sześciennego kruszywa w stanie luznym dokonuje sprzedawca nie rzadziej niż raz na kwartał oraz przy każdej zmianie technologii, jak i przy wyraźnie dostrzegalnej zmianie składu ziarnowego kruszywa, a także we wszystkich wypadkach, gdy żąda tego kupujący,
- 4) dla przeliczeń ilościowych z metrów sześciennych na tony i odwrotnie dopuszcza się stosowanie umownych współczynników przeliczeniowych opartych na badaniach średnich ciężarów nasypowych poszczególnych rodzajów kruszyw.

Rozdział 4.

Opakowanie.

§ 8. 1. Strony mogą w umowie postanowić, iż kruszywo dostarczane będzie w pojemnikach (kontenerach).

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, w umowie określa się, która ze stron obowiązana jest do dostarczenia pojemników oraz ich konserwacji, remontów i wymiany.

Rozdział 5.

Sposób dostarczania kruszywa.

§ 9. Z zastrzeżeniem warunków określonych przepisami dotyczącymi przewozu przesyłek, wybór środka transportowego do przewozu kruszywa należy do kupującego.

§ 10. Jeżeli w umowie nie ustalono inaczej, sprzedający obowiązany jest dostarczyć, a kupujący odebrać w każdym miesiącu ilość kruszywa wynikającą z podzielenia ilości objętej umową przez liczbę miesięcy w okresie, na który umowa została zawarta.

§ 11. 1. Kruszywo przed wydaniem przez sprzedawcę kupującemu lub przewoźnikowi powinno być poddane badaniom kontrolnym, zgodnie z postanowieniami właściwych norm przedmiotowych.

2. W braku właściwej normy przedmiotowej dla danego asortymentu kruszywa, jego jakość powinna być określona w umowie sprzedaży.

3. W dokumentach przewozowych sprzedawca obowiązany jest podać:

- 1) nazwę sprzedawcy i zakładu wysyłającego,
- 2) numer umowy sprzedaży, w której wykonaniu dostarczane jest kruszywo,
- 3) numer właściwej dla danego kruszywa normy oraz świadectwo jakości kruszywa (atest),

4) numer statystyczny towaru według przepisów PKP z dołączeniem specyfikacji towaru.

Rozdział 6.

Odbiór kruszywa.

§ 12. Jeżeli w umowie przewidziano, że kruszywo odebrane zostanie przez kupującego ze składowiska (magazynu) sprzedawcy, to podstawą ilościowego rozliczenia jest ilość ustalona przez strony przy odbiorze.

§ 13. Jeżeli w umowie przewidziano, że kruszywo odebrane zostanie ze środka transportowego w miejscu przeznaczenia, kupujący dokonuje odbioru ilościowego na środku transportowym w miejscu przeznaczenia.

§ 14. Jeżeli podczas odbioru jakościowego kruszywa mineralnego naturalnego kupujący stwierdzi, że kruszywo to posiada zawilgocenie przekraczające:

- 1) dla piasku 10% wilgotności,
- 2) dla pospółki 6% wilgotności,
- 3) dla mieszanki żwirowo-piaskowej 5% wilgotności,
- 4) dla żwiru 3% wilgotności,

sprzedawca obowiązany jest udzielić bonifikaty w wysokości 1% ceny za każdy 1% przekroczenia wyżej wymienionych granic dopuszczalnego zawilgocenia.

114

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 marca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie eksploatacji i zarządu nieruchomościami w Polsce, stanowiącymi własność cudzoziemców dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 maja 1961 r. w sprawie eksploatacji i zarządu nieruchomościami w Polsce, stanowiącymi własność cudzoziemców dewizowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 187), dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Umowy określone w ust. 1, dotyczące najmu lub dzierżawy nieruchomości położonych w miastach i osiedlach, mogą być przez wykonawców narodowych planów gospodarczych zawierane bez obowiązku uzyskiwania każdorazowego ich zatwierdzenia, jeżeli wysokość czynszu zostaje w umowie ustalona w granicach przewidzianych obowiązującymi przepisami.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Trendola

115

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 marca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1963 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą (Monitor Polski Nr 54, poz. 389) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 150% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w rublach”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Trendola